

Felelős szerkesztő:
HALÁSZ IMRE.
 Szerkesztőségi iroda:
 Franklin-Társulat épületében (egyetem-utca 4.)

KÖZÉRDEK

POLITIKAI NAPILAP.

Kiadó-tulajdonos:
HALÁSZ IMRE.
 Kiadó-hivatal:
 Franklin-Társulat épületében (egyetem-utca 4.)

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK:

helyben és vidékre: Egy évre . . . 20 Ft. Negyedévre . . . 5. —
 Félévre . . . 10. — Egy hónap . . . 1.80

Egy szám ára 8 krajczár o. é.

Hirdetéseik a kiadóhivatal által irányítja szerint számítanak.

Figyelmeztetés.

A „Közérdek”-re folyton fogadtanak el havi előfizetéseket is.

A „Közérdek” előfizetési ára:

Egy óra	1 ft 80 kr.
Két óra	3 „ 60 „
Negyedévre	5 „ — „
Félévre	10 „ — „
Egy évre	20 „ — „

Megrendelések postautalvánnyal legcélszerűbben eszközölhetők.
 Könyvárusoknak százalék nem adatik.

A „Közérdek”
 Kiadó-hivatala, Budapest, egyetem-utca 4. sz.

Budapest, május 3.

kiábrándulás már kezdetét vette. Tiszta, kitől a taktikai érzéket elváltani nem lehet. kormányralépése első perczében felismerte a veszélyt, mely népszerűségét fenyegeti. Azért elhatározta, hogy programot adni, színt vallani nem fog, hanem lavíroz és tapogatózik mindaddig, míg az új választások segítségével sikerül egy feltétlenül hű mameluk többséget megalakítania, mely aztán akármmivel is megelégszik s kész megszavazni mindent, a mi a jelen kormány életének fonalát lehető hosszúra nyújtani segíti.

Ez a mai kormánytaktika quintsentiája. Nem adni programot azon írtügy alatt, mintha a dolgok természetére szerint ma még ilyet adni egyáltalán lehetetlen volna. Elhittetni az országgal, hogy a kormány teljesen tisztában van a teendő iránt, hogy megállapodott nézetei vannak a kibontakozás módjaitra vonatkozólag, s az ily módon előidézett félhomályban érdeke szerint vezetni a választásokat, s amnyi tényleges hatalmat összpontosítani kezében, amnyi érdeket hozni kapcsolatba saját fennállásával: hogy uralma évek hossza sorára biztosítva legyen.

Ezen alapjaiban immoralis kortespolitika ellen van irányozva B. Sennyei mai nagy jelentőségű beszéde. Célja, kényszeríteni a kormányt, hogy tájékozva az országot politikájának alapelemjéiről; minthogy pedig a kormány ily alapelemjé hiával van a vaktában — azon hitben, hogy majd kormányzása közben talán támadnak údvös, hasznavehető eszméi — vette át az ország vezetését: bár Sennyei határozott felszólalásának tényleges eredménye e programmalanság és tervtelenség lelezése.

Ez eredmény iránt már meglehetősen tisztában lehetünk a pénzügyminiszter mai kapkodó replikája után. Tiszta ugyanis elég ravasz volt ma a fiatal collegát küldeni a tizbe, hogy ő maga időt nyerjen egy jól átgondolt dialektikus válasz kidolgozására. A pénzügyminiszter ma ismét elmondta ugyanazon általánosságokat, melyeket előbb az anyiszor hallottunk, a nélkül, hogy hosszúra nyújtott s tautológiai által a türelmet erős próbára tevő beszédből csak egy pozitív eszme is ki-domborodott volna. Kényszerül bevallani, hogy a kölesim készletmaradványai a jövő költségvetését még megkezdni sem lehet. De nem is sejtette velünk, hogy mi módon szándékozik kihuzni a jövő év első felét. Ugy látszik, egy formális új kölesim hálalásától még most irtózik s azt hiszi, hogy valamiféle lebegő hitelmevvel képes lesz a jövő év első felének pénztári hiányait fedezni.

Megvalljuk, meglepett benünket ez a semmi által nem indokolt túlzott

önérzettség, melylyel a bank- és valutakérdésre s a vámszövetség reviziójára nézve minden konkrét felvilágosítást kerekre megtagadott. A pénzügyminiszter ur melyen sértve érzi magát, hogy valaki egyáltalán csak bátorodik is e fontos tárgyra nézve egy pár szerény kérdést intézni a kormányhoz. Egész az unalomig variálja azt az elklapotott témát, hogy a kormány ily rövid fennállása után, vagy mint ő mondja, ily „kezdő kormány”, lehetetlen, hogy a főbb kérdések megoldásának módjaitra nézve megállapodásra juttathat legyen. Valóban csodáljuk, hogy Szell ur észre nem veszi, mely silány vesszőparipa az, melyen annyit s annyiszor lovagol, hogy benem látja, miszerint annak ki egy kormány-belp, eleve tisztában kell lenni magával a főbb teendőik mikéntjére és sorrendjére nézve. A kormány ugy beszél, mintha tagjai most érkeztek volna haza egy több évig tartó tudományos expedíción Afrika belsejéből, vagy az éjszaki sark vidékéről s csak most kezdenék megismerkedni az ország actualis állapotával és szükségleteivel. Ez a véletlen érdekes „tanulmányozás”, melyre folyton hivatkoznak, azon nézetre ad alkalmat, mintha kormányba lépésök előtt vajmi keveset tanultak volna. Hogy kormányralépésök után nagyon keveset tudnak, amnyi bizonyos.

ORSZÁGGYÜLÉS.
 A képviselőház ülése május 3-án.

Az esti lapunkban közöltek után felszólal:

Sennyei Pál báró.

Mielőtt magára a főmögörgő tárgyra nézve szerény nézetemet elmondanám, engedj meg a t. ház, hogy azon tárgyalásokra, melyek a mult hetekben és hónapokban a költségvetés megállapítása körül elhízban folytak, némi retrospectiv pillantást vethessek. (Halljuk!) A mi a jelen helyzet konstatálására és egyszerűsége a jövő bizonyos kitűzött irányainak kifejtésére nézve tanúsággal szolgál. (Halljuk!)

Két irányban ébresztheti fel figyelmünket az, a mi a tárgyalások közben felmerült. Az első az, hogy bár a fedezet kérdésében a pénzügyi bizottság ezt első ízben beadott jelentésében függőben hagyta, mégis a fedezet volt az, a mely az általános vitánál a legellentétebb, a legkivívóbb és a legelárgabb vélemények tárgyat képezte oly annyira, hogy midőn a volt balközépnek t. vezére a fedezetek azon módokat jelezte és ajánlotta, a mely a ma tárgyalás alatt levő törvényjavaslathoz felvetett, akkor a mai t. pénzügyminiszter ur, és mindazok, kik az ő nézetét támogatták, ezt mint veszélyes perhorrescalták.

A második, a mi figyelmet ébreszthet, az, hogy a tárgyalások akkori stadiumában a volt balközép ezen költségvetést még a részletes tárgyalás alapjául sem fogadta el kijelentvén azt, hogy az ő meggyőződése szerint, mely az enyemmel is találkozik, a létező rendszer alapján pénzügyi bajainkat orvosolni nem lehet. (Igaz a szélső jobb és a szélső balfélől) és kiemelve egyszerűsége, hogy nincs időnk vesztelni való, nem szabad egy perczet is elmulasztani, hogy a tervszerű reformmüködés terére minél előbb kilépjünk.

Közbejött a kormányválság, közbejött a hatásában még sokkal fontosabb és nevezetesebb pártválság. Ennek befejezése megalkult a március 2-iki kormány és a budget tárgyalására nézve egy transz-akció jött létre, melynek következtében a mai kormány a kevés változtatással elfogadott régi budgetet elfogadásra ajánlotta a t. háznak. A fedezet kérdésében pedig ma elfogadtatik azon módokat, amely, — mint említém — az általános vita alkalmával mint veszélyes perhorrescaltott.

A transz-akció létesülése ellen nincs semmi kifogásom, mert meggyőződésem szerint a közéletben az erkölcsi önmegtartóztatás gyakorlása nagyobb polgári erény a merev következetességnél; kivált ha nagy célok elérése az indoka s hogy csak ez lebegett a kormány szeméi előtt, arra nézve nincs semmi kétségem. Nem is szenved kérdést az, hogy a kormány alakulása perczében sürögés az állam szükségleteinek állásáról gondoskodni, mert hiszen az alakulás a megkezdett év első negyedében ugyszólván végzakabba esett. Azonban mégis bátor vagyok megemlíteni azt, hogy a budget tárgyalása rendje közt követendő eljárására nézve kettő lehetett az ut, a mely közt a tisztelt kormány választott.

Vagy egy több hónapra kiterjedő indennemty kellett volna kénie — és ezt így sem kerülte el — és elnapolni az országgyűlést és az országgyűlés szünetelése alatt felhasználni az időt arra, hogy neki fektüdvén a munkának, tanulmányozta, kezdeményezte és megállapította volna tervezet mindazon kérdések megoldására nézve, a melyek pénzügyi bajainknak or-

szághoz csatolását sürgeti. „Dalmácia” ugymond a horvát hivatalos lap, jelenleg 500,000 ft deficitet mutat fel belkormányzati költségvetésében. Ha tehát Dalmácia, Horvátországgal az idő szerint egyesítették: ezen összegnek felét saját költségvetésének terhére kellene átvállalnia, a másik fele pedig a közös magyarhorvát pénzügyekből fedeztetnék. Oly teher volna ez, melyet Horvátország semmiképp sem, Magyarország pedig nagy nehezen viselhetne. De ha meg is történnék ez, Dalmácián nem igen volna segítve. Sem Horvátország, sem Magyarország nem rendelkezik oly összeggel jelenleg, hogy a belkormányzattól eltekintve Dalmáciában a szükséges beruházások eszközölhetné, mert azokhoz nem szászerek, hanem milliók kellének.

A magyar államvasutaknál czélba vett reduciókra vonatkozólag következőköt értesül a „P. Lloyd”. Minthogy a közelebbi miniszteriumban már hosszabb idő óta felszólalások történtek az iránt, hogy a magyar államvasuti igazgatóság személyzete túlszámos; a miniszterium ezek folytán az igazgatóság-nak azt az usaitást adta, hogy részletes előterjesztésben kimutassa, lehet-e reduciókat létesíteni, és mily mértékben. Ezen utasítás következtében az igazgatóság Ribáry, Langer és Beretvából álló bizottságot küldött ki, melynek feladata volt az izletmenetet és a személyzetet beható vizsgálat alá venni. E bizottság nem rég bejárta az igazgatóság összes iradait és minden egyes hivatalnok működésének pontos kimutatását maga elébe terjesztette. A tett tapasztalatok alapján a miniszterium jelentést tettett. Ez erőlyesen hangsúlyozza a redució szükségét, mely nemcsak az állampénztárnak tetemes könnyebbséget nyújtana, hanem az izletmenetet is gyorsítaná. A miniszterium elfogadta az indítványt s a reduciókhoz nemend rövidideig 20-ától bezárólag május 1-éig Ragusában marad ő felsége, onnan csak május 2-án utazik Cattaróba, május 3-án és 4-én Cattaróban időz; 5-én az utazás folytatottatik Castellastuán át Buduába; 6-án Cattarón át Risanoba, 7-én Dragalj városraon át Castelluovoba, 9-én ismét a Meleda szigetén levő Porta Palazzoba, 10-én Curzulába, 11-én Lesinába, 12-én Lissába, május 13-án mindjárt virradat után érkezik ő felsége Lussin-Piccolóba és utját Cherso és Veglián át folytatván, este felé Fiuméba, honnát május 14-én 8 és fél órakor történik a visszautazás B é c s b e. Itt 15-én délelőtt 11 órakor fog megérkezni.

Ő felségének utazási programjában, mint értesülünk, a következő módosítások történtek: április 28-ától bezárólag május 1-éig Ragusában marad ő felsége, onnan csak május 2-án utazik Cattaróba, május 3-án és 4-én Cattaróban időz; 5-én az utazás folytatottatik Castellastuán át Buduába; 6-án Cattarón át Risanoba, 7-én Dragalj városraon át Castelluovoba, 9-én ismét a Meleda szigetén levő Porta Palazzoba, 10-én Curzulába, 11-én Lesinába, 12-én Lissába, május 13-án mindjárt virradat után érkezik ő felsége Lussin-Piccolóba és utját Cherso és Veglián át folytatván, este felé Fiuméba, honnát május 14-én 8 és fél órakor történik a visszautazás B é c s b e. Itt 15-én délelőtt 11 órakor fog megérkezni.

Ő felségének utazási programjában, mint értesülünk, a következő módosítások történtek: április 28-ától bezárólag május 1-éig Ragusában marad ő felsége, onnan csak május 2-án utazik Cattaróba, május 3-án és 4-én Cattaróban időz; 5-én az utazás folytatottatik Castellastuán át Buduába; 6-án Cattarón át Risanoba, 7-én Dragalj városraon át Castelluovoba, 9-én ismét a Meleda szigetén levő Porta Palazzoba, 10-én Curzulába, 11-én Lesinába, 12-én Lissába, május 13-án mindjárt virradat után érkezik ő felsége Lussin-Piccolóba és utját Cherso és Veglián át folytatván, este felé Fiuméba, honnát május 14-én 8 és fél órakor történik a visszautazás B é c s b e. Itt 15-én délelőtt 11 órakor fog megérkezni.

A MÁSOK PÉNZE.
 REGÉNY.

Iria: **GABORIAU ÉMILE.**
 Francziából fordította: ZICHY CAMILLA.
 (II. kötet.)

Egy hosszú tekintet, mit egymással váltottak, egy villanyos rázkódás, mely mindkettejüket megrettentette, az egyedül jelt volt, mely Marius és Gilberte észlelt elárlú.

Szomorubb tapasztalással bírtak az életről, semhogy örömlükbe gyanyo ne vegyült volna . . .

Visszatérve Favoralné asszonyhoz: Trégars marquis folytatta: — Ugybár asszonyom, ön nem érti, mért választottam az ilyféle lépésre épen azon perczet, melyben oly jóvátehetetlen szerencsétlenség nehezedett önökre . . .

Egy szó minden megmagyaráz . . .

Mután tehetségemben áll önöknek szolgálni, oly czimrel akartam bízni, mely feljogosít rá . . .

Favoralné lassan felemelve könyves szemét, kétségbeesetten nézett az ifjú arcába.

— Oh uram! dadogá a szegény asszony, mit tehet ön értem . . .

Életem be van végezve . . . Már csak egy vágyam van: tudni akarom, hova rejtőzött férjem. Nekem nincs jogom felette itélni. Nem adta meg azon boldogságot, melyet remélni tal jogomban állt, de ő férjem, ő szerencsétlen és kötelességem azt parancsolja, hogy kövessem őt, bárhová menekült és megosszam vele szenvedéseit . . .

Beszéde félbeszakítottatt a szolgáló által, ki felnyitva a szalon ajtaját, bekiáltá: — Asszonyság! Asszonyság! — Mi baj? kérdé Maxence. — Az asszonysággal kell beszélnem, de mindjárt.

Megerőltette magát, Favoralné végre felegyenesedett és kiment . . .

Mint Pestmegyéből értesülünk, Helfferstorfer Othmár a bécsi (scót) benécsere apátja, Alsó-Ausztriának volt, kitűnő tartományi főkapitánya, mint telki apát, a págyi községbeli országgyűlési képviselőválasztók sorába főlvetett.

Metianu görög keleti román püspök innepélyes beiktatása Aradon tegnap ment végre.

A horvát kormány hivatalos lapja a „N. Novino” azon nézet ellen szólal, mely Dalmáciának Horvát-Felvel

Egy pillanattal később Maxence a tárcza egy másik szecében számlát talált és hangosan felolvasta. A számla tegnapelőlről datálódott és utazó készletekről szólt. „Eladatok: . . . „Két máhla borból, biztosító lakatokkal 220 frankon darabja, kettő . . . 440 frank.

Trégars marquis összerezgett. — Végre! kiáltá, itt van talán ama fonál vége, mely a gazdaságok e tömkelegében az igazságra fog vezetni bennünket. S Maxence vállára ütvé, barátságosan szólt: — Beszélünk kell egymással, még pedig hosszasan . . .

Holnap, mielőtt vissza vinné Thaller bárónak tizenöt ezer frankját, jöjjon el hozzá, vární fogom . . .

Közös munka elé vagyunk fogva, s egy benső hang sugja, hogy már rövid idő múlva tudni fogjuk, mi lett azon pénzből, mely a Kölesim hitelbank pénztárából vétetett . . .

L. Tizezer frankkal kezdtem, mely öszszegyet egy barátom kölcsönöz és a bevétel pénzből folytatam.

E. Tudniillik, ön felhasználta az első bolond hívők pénzét, hogy új bolondokat csalogalson magához.

L. Sok ember jónak hitte a „G’schäftet”.

E. Kik? Azok, kiknek elküldte hirdertei iveau, melyeken az állítólagos posványok terve is látható volt?

L. Bocsnát! Még mások is . . .

E. Szóval, szert tett pénzre, mert nincs hallatlanabb a közönség könnyenhitőségénél. Mennyit kapott így?

L. Az ügyvéd elmondta: körülbelül hatszáz ezer frankot.

E. Mit ön elkötött!

L. Engedelmet! . . . Személyes szükségleteimre soha sem használtam fel többet, mint a mennyit az alapszabályok megszavaztak nekem.

E. S mégis, midőn letartóztatták, nem találtak pénztárában többet 1250 franknál, mely összeg az egész nap reggel kapta postán. Mi lett a többi pénzből?

L. A többi az ügy érdekében költött el.

E. Természetesen. Kocsit tartott?

L. Az alapszabályok 27 czikke megnevezte nekem.

E. Ezt is az ügy érdekében.

L. Mindenesetre. Bizonyos pompára voltam kényszerítve, hogy kellőleg képviselhessem a társaságot. Az ily nagyszerű vállalat főnöke kénytelen gondot fordítani arra, hogy bízzalmet keltsen.

E. (Igen gyufosan). És e bizalom ébresztése érdekében tartotta kedvesét, kire oly hallatlan öszszegget pazarolt?

L. (A legészintébb meggyőződés hangján) Igen, uram, azért . . .

Percznyi szünet után az elnök ismét megszólal:

E. Irodái pompások voltak. Felszerelések tömredék pénzbe kerülhetett . . .

L. Ellenkezőleg uram, jóformán semmibe. Minden butorzatuk kölcsön volt véve. Kikérdezte a kárpitost . . .

szághoz csatolását sürgeti. „Dalmácia” ugymond a horvát hivatalos lap, jelenleg 500,000 ft deficitet mutat fel belkormányzati költségvetésében. Ha tehát Dalmácia, Horvátországgal az idő szerint egyesítették: ezen összegnek felét saját költségvetésének terhére kellene átvállalnia, a másik fele pedig a közös magyarhorvát pénzügyekből fedeztetnék. Oly teher volna ez, melyet Horvátország semmiképp sem, Magyarország pedig nagy nehezen viselhetne. De ha meg is történnék ez, Dalmácián nem igen volna segítve. Sem Horvátország, sem Magyarország nem rendelkezik oly összeggel jelenleg, hogy a belkormányzattól eltekintve Dalmáciában a szükséges beruházások eszközölhetné, mert azokhoz nem szászerek, hanem milliók kellének.

A magyar államvasutaknál czélba vett reduciókra vonatkozólag következőköt értesül a „P. Lloyd”. Minthogy a közelebbi miniszteriumban már hosszabb idő óta felszólalások történtek az iránt, hogy a magyar államvasuti igazgatóság személyzete túlszámos; a miniszterium ezek folytán az igazgatóság-nak azt az usaitást adta, hogy részletes előterjesztésben kimutassa, lehet-e reduciókat létesíteni, és mily mértékben. Ezen utasítás következtében az igazgatóság Ribáry, Langer és Beretvából álló bizottságot küldött ki, melynek feladata volt az izletmenetet és a személyzetet beható vizsgálat alá venni. E bizottság nem rég bejárta az igazgatóság összes iradait és minden egyes hivatalnok működésének pontos kimutatását maga elébe terjesztette. A tett tapasztalatok alapján a miniszterium jelentést tettett. Ez erőlyesen hangsúlyozza a redució szükségét, mely nemcsak az állampénztárnak tetemes könnyebbséget nyújtana, hanem az izletmenetet is gyorsítaná. A miniszterium elfogadta az indítványt s a reduciókhoz nemend rövidideig 20-ától bezárólag május 1-éig Ragusában marad ő felsége, onnan csak május 2-án utazik Cattaróba, május 3-án és 4-én Cattaróban időz; 5-én az utazás folytatottatik Castellastuán át Buduába; 6-án Cattarón át Risanoba, 7-én Dragalj városraon át Castelluovoba, 9-én ismét a Meleda szigetén levő Porta Palazzoba, 10-én Curzulába, 11-én Lesinába, 12-én Lissába, május 13-án mindjárt virradat után érkezik ő felsége Lussin-Piccolóba és utját Cherso és Veglián át folytatván, este felé Fiuméba, honnát május 14-én 8 és fél órakor történik a visszautazás B é c s b e. Itt 15-én délelőtt 11 órakor fog megérkezni.

Egy pillanattal később Maxence a tárcza egy másik szecében számlát talált és hangosan felolvasta. A számla tegnapelőlről datálódott és utazó készletekről szólt. „Eladatok: . . . „Két máhla borból, biztosító lakatokkal 220 frankon darabja, kettő . . . 440 frank.

Trégars marquis összerezgett. — Végre! kiáltá, itt van talán ama fonál vége, mely a gazdaságok e tömkelegében az igazságra fog vezetni bennünket. S Maxence vállára ütvé, barátságosan szólt: — Beszélünk kell egymással, még pedig hosszasan . . .

Holnap, mielőtt vissza vinné Thaller bárónak tizenöt ezer frankját, jöjjon el hozzá, vární fogom . . .

Közös munka elé vagyunk fogva, s egy benső hang sugja, hogy már rövid idő múlva tudni fogjuk, mi lett azon pénzből, mely a Kölesim hitelbank pénztárából vétetett . . .

L. Tizezer frankkal kezdtem, mely öszszegyet egy barátom kölcsönöz és a bevétel pénzből folytatam.

E. Tudniillik, ön felhasználta az első bolond hívők pénzét, hogy új bolondokat csalogalson magához.

L. Sok ember jónak hitte a „G’schäftet”.

E. Kik? Azok, kiknek elküldte hirdertei iveau, melyeken az állítólagos posványok terve is látható volt?

L. Bocsnát! Még mások is . . .

E. Szóval, szert tett pénzre, mert nincs hallatlanabb a közönség könnyenhitőségénél. Mennyit kapott így?

L. Az ügyvéd elmondta: körülbelül hatszáz ezer frankot.

E. Mit ön elkötött!

L. Engedelmet! . . . Személyes szükségleteimre soha sem használtam fel többet, mint a mennyit az alapszabályok megszavaztak nekem.

E. S mégis, midőn letartóztatták, nem találtak pénztárában többet 1250 franknál, mely összeg az egész nap reggel kapta postán. Mi lett a többi pénzből?

L. A többi az ügy érdekében költött el.

E. Természetesen. Kocsit tartott?

L. Az alapszabályok 27 czikke megnevezte nekem.

E. Ezt is az ügy érdekében.

L. Mindenesetre. Bizonyos pompára voltam kényszerítve, hogy kellőleg képviselhessem a társaságot. Az ily nagyszerű vállalat főnöke kénytelen gondot fordítani arra, hogy bízzalmet keltsen.

E. (Igen gyufosan). És e bizalom ébresztése érdekében tartotta kedvesét, kire oly hallatlan öszszegget pazarolt?

L. (A legészintébb meggyőződés hangján) Igen, uram, azért . . .

Percznyi szünet után az elnök ismét megszólal:

E. Irodái pompások voltak. Felszerelések tömredék pénzbe kerülhetett . . .

L. Ellenkezőleg uram, jóformán semmibe. Minden butorzatuk kölcsön volt véve. Kikérdezte a kárpitost . . .

Kárpitos előhívatik és az elnök kérdésére ekképp válaszol: — Lefurteux ur igazat mondott. Pénzügyi vagy egyéb vállalatok iródnak kölcsön-felhasználású az ő specialitásom. Mindéről gondoskodom, elkezdve a hivatalnok támlányától egész az igazgató szobatoráig, a vert vaspántártól kezdve a szolgák egyruhájáig.

Huszonygy óra alatt minden helyben van és a részvényesek megjelenhetnek . . .

A mint létrejön az olyanfélé vállalat, a minő az uré volt, felkerestem, iztelem e téren ismeretes, és a tökfölt felmutatott vagyonhoz arányosítva szerelem fel az irodák, kevesebb vagy több fényűzéssel . . . Bele sanultam, úgy-e bár, értem, mi kell a dolgozhoz . . .

Midőn Lefurteux ur megjelent nálam, mindjárt felsimerent operációját . . . Három milliónyi tőke, posványok l’Orneban, ötszáz frankos részvények, kiabáló, nyugtalanokó kicsi aláírók . . .

„Helyes, helyes, mondám neki, az legfeljebb hat hónapos dolog, ne költőn hiába, válasszon rípet a maga szójába . . . elég jó lesz az is! . . .”

E. (A meglepetés hangján) Ön ezt elmondta neki?

A kárpitos. (A becsületese ember öszinte nyíltságával) Szóval - szóra úgy mondtam el, a mint most szerencsém van elnök ur előtt ismételné, és megfogadta tancsomat s még egészen melegen átszállított hozzá a „Folyó Halászati Társulat” batorit, miután igazgatója épen akkoriban itéltelt el három évi főségára.

Az ily felvilágosítóim után, melyek hétről-hétre megújulnak, csak-hogy mindig tanulságos változatokkal, csaknem feljósoltva őrzi magát az ember azon kérdésre: miképp lehetséges, hogy még a legbiztosabb, leglogyálisabb vállalatnak is akadhat még aláírója, ha csak azt nem tudná az ember, hogy a reménykedők és együgyűek családja csak az emberi nemmel együtt fog kivészni.

(Folyt. követc.)

A BUDAPESTI ÁRÚ- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE ÁRJEJYZÉSEI. (HIVATALOS.) A BÉCSI TŐZSDE ÁRJEJYZÉSEI. 1875. május 1-én.

Table with multiple columns listing market prices for various goods, currencies, and securities. Includes sections for 'Gazdona árak', 'Kötvények', 'Pénz', 'Munka-árak', 'Közlekedési vállalatok', and 'Magánosjegyek'.

Advertisement for Seyderhelm E. featuring 'A nagy VIRÁG-KIÁLLÍTÁS' and 'kerthelyiségemben'. Includes details about the exhibition and contact information.

Advertisement for 'A Franklin-Társulat' featuring 'IRODALMI KINCSTÁR'. Lists various literary works and their prices.

Advertisement for 'A Franklin-Társulat' featuring 'IRODALMI KINCSTÁR'. Lists various literary works and their prices.

Advertisement for 'TÉRFI ANTAL, órász' featuring 'ÓRAINAK' and 'gyári raktárát'. Includes an illustration of a pocket watch.

Advertisement for 'Az érme, ásványok és régiségek IRODÁJA'. Promotes a collection of coins and artifacts.

Advertisement for 'Dr. HANDLER MÓR' featuring 'titkos betegségeket' and 'tehetetlenséget'. Includes a list of symptoms and treatments.

Advertisement for 'A „FRANKLIN-TÁRSULAT”' featuring 'Az újsoraúgyben' and 'A jogi tanulmány'. Promotes educational materials.

Large advertisement for 'A „Franklin-Társulat”' featuring 'Kereskedelmi tankönyvek'. Promotes a series of business textbooks with detailed descriptions and prices.

Vertical text on the far right edge of the page, including 'Első évfol', 'HAL', 'Franklin-Társul', 'Figy', 'A „Közérde', 'el havi előfize', 'A „Közérde', 'Egy hóra', 'Két hóra', 'Nyegedévr', 'Félévre', 'Egy évre', 'Megrendelék', 'czélszerűbb', 'Könyváruso', 'A', 'Eindó-hivatalo', 'Buda', 'A politikai', 'nap borulni', 'mában még', 'fusionális ko', 'zék vezére t', 'a kormányho', 'kitárni a ne', 'eszmét, hog', 'ne üres jelsz', 'tikai elvek al', 'A pénzügyi', 'ingerliten, z', 'szából nem t', 'azt, hogy ő', 'kódni a hol l', 'és vámszöve', 'a hogy lehe', 'összettel val', 'teni a jövő', 'sére, — ha l', 'A kormány', 'semmit, ma', 'tudunk meg', 'szerint a kor', 'következők', 'belekötni a', 'egyes mond', 'esürni csava', 'szoríthatu', 'vialis életet', 'pott arczul', 'admi!... ho', 'maga ajtja', 'éleket aztá', 'gyon beillő', 'képviselőhá', 'a volt balkó', 'gyengébb e', 'megtoldani e', 'tével balra', 'azon boldog', 'nyesen legj', 'den a legjob', 'ván birodalm', 'Ismertünk', 'kinek az vol', 'uj vallást fog', 'uj vallásána', 'hog egy ki', 'ban könyoma', 'szág minden', 'záródként eg', 'vaszókhöz', 'nem értenek', 'Pár héttel', 'szétküldése', 'zat volt olva', 'tor újságába', 'meg nem cz', 'csak fel sem', 'ország egyet', 'Ilyenform', 'ügyminiszter', 'elég valami', 'kopott szójár', 'sonlatl „el', 'tösen görse', '„visszavágn', 'igaz volt, m', 'fogás szerint', 'egy objectiv', 'getlen az e', 'olyan százo', 'figyes rabul', 'kifordult, be', 'széle és ér', 'lyen pompás', 'Tisza Kálmá', 'veket fél', 'elvi áldo', 'sem nem ad', 'lenben hat', 'hogy meggy', 'a kapacitató', 'tarismus els', 'tozik s így', 'kedett a n', 'hogy megta', 'deztetve von', 'nézetével a', 'zott Tisza u', 'fedezeti pro